

Prisimenu Kazį Inčiūrą

Dramos teatras ir „Gulbės giesmė“ (pastatė Vilniaus Jaunimo teatras), parašė eiliuotą dramą „Eglė žalčių karalienė“.

Kazys Inčiūra mirė 1974 m. lapkričio 30 d. Palaidotas Vilniaus Antakalnio kapinėse.

2006 metų rugsėjo 25 dieną minėsime Kazio Inčiūros 100-ąsias gimimo metines. Viliams, kad rašytoją deramai paminės ne tik giminės, draugai ir bendraminčiai, bet ir kūrybinė inteligentija.

Kazys Inčiūra

Šeštoji iš "Nelaisvės psalmių"

PERLŲ PSALMĖ

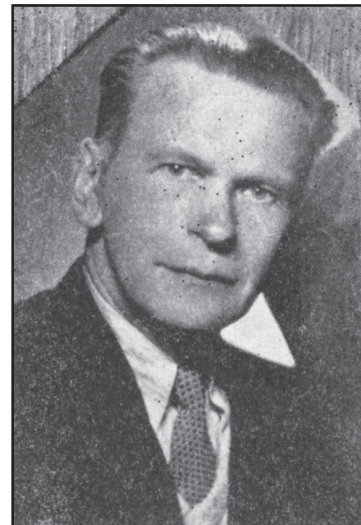
Gyvybę artimųjų labui paaukoję,
I marių dugną leidžiasi narai.
Nuimk man pančius, Viešpatie, nuo kojų,
Žvejoti perlų leiski atvirai,
Gilybėn leistis kaip ir tie narai
Štai tris perlus ant plaštakos keliu -
Atsižiūrėt ir atsidžiaugti negaliu:
Koks grožis, nuostabus koksai ažūras
Trijuos štai šituos perluos susibūręs,
Kiek spindulių žaismės, lyg degt; jūros!
Tikėjimo o perle, budink ir sapne,
Nuo negalių ir nuo pavojų gink mane!
O Meilės perle, ugnimi šaunia
Apsiausk man širdį ir lydėk mane!
Štai vėl perlus tris delnuose keliu -
Atsižiūrėt ir atsidžiaugti negaliu!
Šviesos o perle nuostabiai dailus,
Apšviesk žmoniją, tėviškę ir mus!
Tiesos o perle, išsklaidyk melus,
Vaidus, karus, grėsmės pradus visus!
O Laisvės perle, gink ir saugok mus
Ir leisk sugrįžti [tėvų namus!

Štai pasisėmiau perlų rieškutes dugne.
Palaimink, Viešpatie, perlus tuos ir mane.
Suversiu juos į vėrinį - lai jie švies
Man ant krūtinės, ant gyvos širdies.
Pirmasis perle - žmoniškumo, -
Papuošk krūtinę, gyvasties namus!
Antrasis perle - santūrumo, -
Valdyki mano žodį ir veiksmus!
Tretysis perle - nuoširdumo, -
Padėki dauginti kitiems džiaugsmus!
Ketvirtas perle - atvirumo, -
Išmeski iš širdies angijų lizdus!
Tiesumo perle, šuntakis klaidus
Te svetimas ir nuobradus tau bus,
Kaip tulžimi dvokių melų medus.

Tiesumo perle, veski mus!
Kuklumo perle, aukštink mus!
Švelnumo perle nuostabus,
Sumažink rūstybę mūs!
Žavusis perle paprastumo,
Mane, saujelę žemės dūmo,

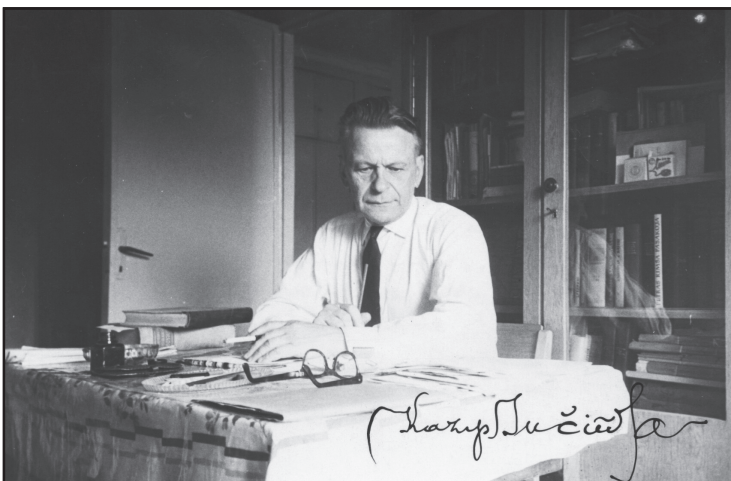
Kazys Inčiūra 1930 m.

Kazys Inčiūra 1960 m.

Širdies gelmių galia visa
Nuskaidrinki dangaus šviesa.
Gyvybę artimųjų labui paaukoję,
I marių dugną leidžiasi narai.
Nuimk man pančius, Viešpatie, nuo kojų,
Leisk man gilybėn nertis atvirai.
Kyla iš gilios verdenės
Perlas, dieviškai sužibęs,
Amžių amžiais nepasenęs
Perlas nuostabios kantrybės,
Perlų lydimas gausybės -
Darbo, ryžto ir vienybės.
Iš verpetų kilti ima
Perlai siekių ir troškimų,
Perlai polėkių agniųjų -
Bet šviesiausias tarpe jų -
Perlas dieviškos Kūrybos -
Pasilgimas Amžinybės.

Su tuo perlu nebaisu
Nei grėsmingų debesų,
Nei kentėjimų visų,
Nei kalėjimų tamsių -
Tavo aš sūnus esu,
Amžių nešama smiltelė,
Reiškianti vien Tavo valią.

Kazys Inčiūra 1965 m. vasario 27 d.